

Om lovforslagets nærmere indhold kan derfor henvises til folketingsårbogen 1970-71, side 375.

I fremsættelsen udtalte ordføreren for forslagsstillerne (*Kurt Brauer* (SF)):

„Da dette forslag behandlede første gang, 12. marts 1971, altså for et år siden, beroligede det sikkert tingets medlemmer at erfare, at der var udsigt til, at kriminalforsorgsudvalget forventedes at afgive betænkning i løbet af sommeren 1971. Folketinget havde grund til at formode, at arbejdet med den beskedne reform, som er indeholdt i vort forslag, kunne tilendebringes inden udløbet af samlingen. Imidlertid er betænkningen endnu ikke fremkommet, og man må efterhånden spørge sig, om det overhovedet kan være rimeligt at vente på den. Der var i folketinget bred sympati for de tanker, SF's forslag rejser, og hvis ikke udvalget kan gøre sig færdig, så dets betænkning kan indgå i tingets overvejelser i denne samling, må tinget gennemføre sin vilje uden at vente på udvalget.“

Justitsministeren beskæftigede sig ved 1. behandling af lovforslaget indledningsvis med det generelle reformarbejde, der var i gang i disse år. Der var for ham ikke tvivl om, at udviklingen krævede en mere fleksibel tilrettelæggelse af det forberedende reformarbejde. Forsøg herpå var gjort, og en betænkning om nogle af- og nedkriminaliseringsspørgsmål kunne forventes i nær fremtid.

Ministeren udtalte videre:

„... Det problem, som det fremsatte lovforslag vedrører, er i øvrigt et godt eksempel på, hvor hurtigt problemer kan skifte karakter i vor tid. Da man i 1950'erne og i begyndelsen af 1960'erne sidst behandlede reglerne vedrørende den kvindelige prostitution, var diskussionen koncentreret om de behandlingsmuligheder, der skulle sættes ind over for problemet. I årene, der derefter er gået, er man dels blevet mindre optimistisk med hensyn til virkningen af forskellige behandlingsindgreb, dels og navnlig er man blevet kritisk over for de indgreb, samfundet kan tillade sig over for den enkelte, selv om indgrebene sker for at yde den pågældende hjælp. Det spiller også en rolle, at samfundets tolerance på det seksuelle område er blevet større.

Hertil kommer imidlertid, at der er kommet et nyt aspekt i problemstillingen omkring den kvindelige prostitution. Det er ganske klart, at der er en forbindelse mellem det stofmisbrugsproblem, som vi har set vokse frem herhjemme siden midten af 1960'erne, og den kvindelige prostitution. Jeg tænker ikke her så meget på, at amfetamin, de såkaldte speed-piller, har fået en vis afsætning i det traditionelle prostitutionsmiljø, som på det langt alvorligere forhold, at unge piger, der er kommet ud i et alvorligt stofmisbrug, drives ud i prostitution for at skaffe penge til stof. Det er vist uden videre klart, at den yderligere sociale deroute, der følger heraf, kan gøre behandlingsarbejdet tilsvarende vanskeligere. Således som problemet har udvik-